

Dkt. Dave Mathewson, Hermeneutics, Hotuba ya 29, Warumi 6

© 2024 Dave Mathewson na Ted Hildebrandt

Ninachotaka kufanya katika vipindi viwili vilivyopita ni kupitia maandiko mawili ya Agano Jipya ili kuonyesha jinsi mbinu hizi tofauti zinavyoweza kutumika katika kuelewa maandishi ya Biblia na nataka ufuatilie na kujaribu kutambua. Sitasema waziwazi sasa nafanya historia au sasa nafanya sasa nafanya uchambuzi wa msamiati au neno au utafiti wa maneno au sasa ninaangalia sarufi. Nataka uweze kutambua ni njia gani inayotumika lakini mimi sitaonyesha wazi ninachofanya, lakini ninapopitia maandishi kwa kutumia mbinu tofauti nataka uweze kutambua na kufahamu ninachofanya.

Andiko la kwanza ninalotaka kuliangalia linatoka katika mojawapo ya barua za Paulo katika kitabu cha Warumi. Hilo ni Warumi sura ya 6 1 hadi 11 ambazo tayari tumezungumzia kuhusiana na mambo kadhaa yanayohusiana na muktadha wa fasihi, lakini nataka kuliangalia kwa undani zaidi kama andiko ambalo nadhani linaonyesha jinsi mbinu tofauti za tafsiri zinavyoweza kutumika. Kwa hivyo Warumi sura ya 6 1 hadi 11 na kusoma tu andiko hili kwa kuwa ni fupi na litachukua dakika moja tu, lakini kulisoma ili kukujulisha maudhui na kinachoendelea.

Tuseme nini basi? Tuendeleo kutenda dhambi ili neema izidi? La hasha! Tuliifia dhambi. Tutawezaje kuishi ndani yake tena? Au hamjui ya kuwa sisi sote tuliobatizwa katika Kristo Yesu tulibatizwa katika mauti yake? Kwa hiyo sote tulizikwa pamoja naye kwa njia ya ubatizo katika mauti, ili kama Kristo alivyofufuka kutoka kwa wafu kwa njia ya utukufu wa Baba, vivyo hivyo nasi tuweze kuishi maisha mapya.

Kama tumeungana naye katika kifo chake, hakika tutaungana naye katika ufufuo wake. Kwa maana tunajua kwamba utu wetu wa kale ulisulubiwa pamoja naye ili

mwili wa dhambi ubatilike, tusiwe tena watumwa wa dhambi. Kwa maana yeyote aliyekufa ameachiliwa huru kutoka katika dhambi.

Basi, tukiwa tumekufa pamoja na Kristo, tunaamini kwamba tutaishi pamoja naye pia. Kwa maana tunajua kwamba Kristo, kwa kuwa alifufuka kutoka kwa wafu, hawezi kufa tena, na kifo hakina mamlaka juu yake tena.

Kwamba alikufa kifo, alikufa kwa dhambi mara moja tu, lakini maisha anayoishi, anaishi kwa Mungu. Kisha mstari wa 11, kwa njia hiyo hiyo, jihesabuni kuwa wafu kwa dhambi, lakini hai kwa Mungu katika Kristo Yesu. Sasa kwanza kabisa, ni muhimu kuuliza, kwa nini Warumi iliandikwa? Ni mazingira gani ya kihistoria yanayozunguka uandishi wa kitabu cha Warumi? Na hilo linatusaidiaje kuelewa kitabu katika maandishi haya? Kwanza kabisa, unapoangalia maandishi ya Warumi yenyewe, yanaonekana kuwa na vidokezo wazi katika njia ya marejeleo ya maeneo fulani ya kijiografia kuhusu kwa nini Paulo aliyaandika na mazingira yaliyozunguka uandishi wake.

Kwa mfano, katika sura ya 15 na mstari wa 25, Warumi sura ya 15, na kwa kweli nitasoma 23 na mstari michache kati ya hii kuanzia mstari wa 23, lakini sasa kwa kuwa hakuna mahali pa kufanya kazi katika maeneo haya, na kwa kuwa nimekuwa nikitamani kwa miaka mingi kuwaona, nimepanga kufanya hivyo nitakapokwenda Hispania. Natumaini kuwatembelea nikiwa safarini na kuwa nanyi mnisaidie katika safari yangu huko na baada ya kufurahia kuwa pamoja nanyi kwa muda. Lakini sasa, niko njiani kwenda Yerusalemu kwa ajili ya kuwahudumia watakatifu huko.

Kwa maana Makedonia na Akaya walifurahi kutoa mchango wao kwa ajili ya maskini miongoni mwa watakatifu huko Yerusalemu. Walifurahi kufanya hivyo, na kwa kweli wanawiwa nao. Kwa maana kama watu wa mataifa mengine wangeshiriki baraka za kiroho za Wayahudi, wangewiwa na Wayahudi kushiriki nao baraka zao za kimwili.

Kwa hivyo Paulo anaonyesha waziwazi, Paulo anaonyesha wazi mambo kadhaa katika marejeleo haya katika sura ya 15, marejeleo haya ya kijiografia. Katika sehemu nyingine ya sura za mwisho za Warumi, inaonekana kuwa wazi kwamba Paulo labda anaandika kutoka mji wa Korintho. Lakini katika sehemu hizi ambazo tumesoma, tunaweza kujenga mazingira.

Kwanza kabisa, ni wazi kwamba Paulo yuko njiani kuelekea Yerusalemu. Paulo yuko njiani kuelekea Yerusalemu akiwa na sadaka aliyokusanya kutoka makanisa ya Akaya aliyokusanya, na sasa anayapeleka Yerusalemu. Lakini pia, maandiko haya yanaonyesha wazi nia ya Paulo hatimaye kurudi magharibi kutembelea Roma, na hata zaidi ya hapo, kuendelea hadi Hispania.

Kwa hivyo Paulo anaonyesha wazi kwamba kanisa la Kirumi ni kanisa muhimu ambalo anataka kulitembelea, ingawa inaonekana bado hajafanya hivyo, lakini sasa anachukua sadaka baada ya huduma yake katika eneo la Akaya. Sasa anarudi Yerusalemu na sadaka, lakini kwa nia ya kurudi Hispania, na kwamba hata zaidi ya hapo, kwenda magharibi zaidi, au samahani, kwenda Roma, lakini zaidi ya Roma, makanisa huko Roma kwenda magharibi zaidi kuingia Hispania. Sifa nyingine muhimu ambayo inatokana na taarifa za nje ya Biblia ni kwamba mnamo 49 BK, Mfalme Klaudio, Mfalme wa Kirumi wakati huu, mnamo 49 BK aliwafukuza Wayahudi kutoka mji wa Roma.

Na kuna marejeleo ya hilo katika maandishi machache, moja haswa, ya kihistoria yanayomrejelea Klaudio, Mfalme Klaudio, akiwafukuza Wayahudi wote kutoka Roma, na haikuwa hadi miaka michache baadaye, mwaka wa 54 BK, wakati Klaudio huyo alipokufa, na Wayahudi wakaruhusiwa kurudi, na haikuwa muda mrefu baada ya hapo, yapata mwaka wa 55 hadi 57 BK, ndipo Kitabu cha Warumi kiliandikwa. Kwa hivyo kulingana na ushahidi huu wote, je, inawezekana basi kupendekeza kwa nini

Paulo aliandika barua hii? Kwa kweli, wafasiri wengi wanafikiri kwamba Kitabu cha Warumi kina madhumuni zaidi ya moja, na angalau madhumuni matatu yafuatayo yanaonekana kujitokeza kutoka kwa maandishi na kile tunachojua kuhusu historia . Nambari ya kwanza ni kwamba Paulo anaonekana akiandaa njia yake ya kutembelea Roma, na hatimaye kwenda magharibi zaidi kutembelea Uhispania.

Yaani, anaonekana kutaka kuilinda Roma kama msingi na kama msaada kwa shughuli zake zaidi za kimisionari. Kwa hivyo anaandika ili kuilinda Roma kama msingi wa kile anachotaka kufanya katika siku zijazo, shughuli yake inayoendelea ya kimisionari ya kuhubiri injili. Lakini pili, kwa sababu hii, labda, kwa sababu ya nambari moja, Paulo anaonekana kujaribu kuelezea kwa undani injili atakayoihubiri.

Labda, labda anahitaji kuelezea kwa sababu ya baadhi ya kutokuelewana ambako kumetokea, na baadhi ya upinzani kutoka kwa wapinzani wake, hasa Wayahudi. Na sasa Paulo, katika kupata Roma kama kituo, sasa anaelezea kwa undani injili anayohubiri. Na kwa hivyo tunapata katika Warumi mojawapo ya maelezo yaliyo wazi na ya kina zaidi ya mafundisho ya Paulo.

Na kisha ya tatu ni Paulo anaandika kuwaunganisha Wayahudi na Mataifa, labda kuhusiana na kufukuzwa huku kwa Wayahudi chini ya Klaudio. Na sasa wanarudi na kugundua kuwa kanisa ni la Mataifa mengi, na kwa hivyo mapambano ambayo yangeweza kutokea katika kuwaunganisha tena yanaweza kusababisha uvunjaji katika uhusiano kati ya Wayahudi na Mataifa. Na kwa hivyo Paulo anaandika pia kuwaunganisha Wakristo Wayahudi na Mataifa.

Kwa hivyo angalau madhumuni hayo matatu yanaonekana kuwa nyuma ya kitabu cha Warumi. Lakini hebu tuangalie sura ya 6. Kama sehemu ya hoja hii, maelezo haya ya kina ya injili ya Paulo, katika Warumi sura ya 6, jambo la kwanza tunalotaka kufanya ni kuiweka ndani ya muktadha wake. Sura ya 6 ya Warumi, ni wazi, inafuata

kutoka sura ya 5. Lakini jambo muhimu kuhusu hilo ni sura ya 5 mistari ya 1 hadi 11, haswa, kuanza sehemu ambapo Paulo anaanza kuchunguza matokeo ya uhalali ambao ameutea katika sura nne za kwanza.

Katika sura nne za kwanza, ametoa hoja ya kuhesabiwa haki kwa imani pekee ambayo sasa inapatikana kwa Wayahudi na Mataifa. Sasa, wanaweza kuhesabiwa haki na kutangazwa kuwa watu wa Mungu, kuhesabiwa haki, kulingana na imani katika Yesu Kristo, mbali na matendo ya sheria. Lakini sasa matokeo ya kuhesabiwa haki kwa imani yanaonekana hasa katika sura ya 5 hadi 8. Hiyo ni kusema, tumaini walilo nalo sasa, tumaini walilo nalo sasa kupitia kuhesabiwa haki kwa imani, linamaanisha kwamba, kwanza kabisa, tumaini hili linategemea, na kuhesabiwa haki huku kunasababisha, uhuru kutoka kwa ghadhabu ya Mungu, sura ya 5 mistari wa 1 hadi 11.

Pia inamaanisha uhuru kutoka kwa nguvu ya dhambi. Katika sura ya 6, inamaanisha uhuru kutoka kwa sheria. Katika sura ya 7, na hatimaye, tumaini lao linamaanisha uhuru kutoka kwa kifo, na kuhesabiwa haki kwao kunasababisha uhuru kutoka kwa kifo.

Kwa hivyo sura hizi zinaonyesha kwamba tumaini linalotokana na kuhesabiwa haki linategemea uhuru ambao watu wa Mungu wanao kutokana na ghadhabu ya Mungu, kutoka kwa hukumu, kutoka kwa dhambi, nguvu ya dhambi ikiwatawala, kutoka kwa kifo na sheria pia. Lakini 6, 1 hadi 11, haswa zaidi, inaonekana kutiririka kiasili kutoka sura ya 5, nusu ya pili ya sura ya 5, na mistari ya 12 hadi 21, kwa njia mbili. Nambari ya kwanza, tayari tumeona kwamba sura ya 6, 1 hadi 11, maandishi tuliyosoma muda mfupi uliopita, ni jibu la pingamizi linalowezekana kutoka kwa kitu kilichosemwa katika sura ya 5 na mistari wa 20, ambapo Paulo alisema, "...sheria iliongezwa ili makosa yaongezeke, lakini dhambi ilipoongezeka, neema iliongezeka zaidi." Na kwa hivyo sura ya 6, mistari wa 1, huanza na swali, ikiwa neema imejaa dhambi

ilipoongezeka, je, tuendeleo kutenda dhambi zaidi ili neema iongezeke zaidi? Kadiri ninavyotenda dhambi, ndivyo neema itakavyoongezeka na kuongezeka.

Kwa hivyo kwa upande mmoja, Paulo anajibu pingamizi linalowezezana kulingana na kitu alichosema katika sura ya 5 kwa kuuliza swali. Sasa, hiki ndicho kinachojulikana kama, hiki hutokea katika umbo la kile kinachojulikana kama diatribe, yaani, kwa kumtambulisha mpinzani wa kufikirika, Paulo anaingia katika aina ya mazungumzo na mpinzani huyu wa kufikirika ambaye anauliza maswali, pingamizi zinazowezezana. Kumekuwa na utafiti mwingi wa kuvutia kuhusu kinachohusika katika hili.

Wengi wamefuatilia hili hadi kwenye mbinu ya kawaida ya Kigiriki-Kirumi ya kufundisha darasani, kwa hivyo ilikuwa njia tu ya kufundisha, ilikuwa njia tu ya mwalimu kuibua pingamizi zinazowezezana kwa hoja yake ili kuendeleza hoja yake katika kufundisha kwake. Inaweza kuwakilisha au la, inaweza kuwa ya mwandishi, njia tu ya mwandishi mwenyewe ya kuendeleza hoja yake katika kufundisha kwake. Kwa hivyo Paulo anaonekana kutegemea umbo la kawaida linalojulikana kama, ambalo wasomi wametambua kama lahaja ambayo inaweza kuwa na mizizi yake katika shule za falsafa na mafundisho yao.

Kwa wazi kabisa Paulo anatarajia, kwa mtindo wa kidikteta , anatarajia pingamizi zinazowezezana na kuzijibu kama njia ya kuendeleza hoja yake. Ni vigumu kujua kama pingamizi hizi, maswali haya anayouliza, ni njia ya Paulo mwenyewe ya kuendeleza hoja yake na kutarajia pingamizi zinazowezezana, au kama maswali haya yanaleta pingamizi halisi ambazo wapinzani wake, au Waumini wa Kiyahudi, kwa mfano, wenyewe wameziuliza. Huo ni uwezekano.

Lakini ninachotaka kuzingatia tu ni jinsi swali hili linavyofanya kazi ili kusongesha hoja ya Paulo mbele na kuhusisha sura ya 6 na sura ya 5. Kwa hivyo njia ya kwanza ambayo sura ya 6 inahusiana na sura ya 5 ni muundo huu wa maswali na majibu,

swali ambalo ni swali linaloibua pingamizi la kinadharia au linalowezekana kwa jambo ambalo Paulo amelisema hivi punde. Njia ya pili ambayo hii inahusiana ni, nadhani katika sura ya 6, na tutaona hili kwa muda mfupi tu, tofauti ya Adamu na Kristo ambayo tumepata katika sura ya 5 bado inaendelea hadi sura ya 6. Hiyo ni, katika sura ya 5 tunapata tofauti hii kati ya Adamu na kile alichofanya na kukamilisha katika kutumbukiza ubinadamu katika dhambi na kifo, na sasa pia katika sura ya 5, kile Yesu Kristo anafanya kupitia kifo chake msalabani, kupitia kitendo chake cha utii, tofauti na kitendo cha Adamu cha kutotii, dhambi yake, sasa katika kitendo chake cha utii, Kristo sasa analeta haki na uzima. Kwa hivyo Adamu na Kristo wanaonyeshwa kama vichwa viwili vya ubinadamu.

Adamu wa ubinadamu wa kale, akitawaliwa na kutawaliwa na dhambi na kifo, na sasa Yesu Kristo akiunda na kuanzisha ubinadamu mpya, unaotambulika na kutawaliwa na uzima na haki. Kwa hivyo ubinadamu wawili, duara mbili zenye vichwa vyao husika, Adamu na Yesu Kristo. Hii itaonekana kuendelea kushawishi kile tunachokipata katika Warumi sura ya 6. Njia nyingine ya kuunganisha hizo mbili ni, sura ya 6 inaweza pia kutumika kuonyesha kwamba, tofauti na kile kinachoweza kuzingatiwa kutoka 520, ikiwa dhambi inapoongezeka, neema inapoongezeka zaidi, je, tunapaswa kuendelea kutenda dhambi? Sasa Paulo anasema, hapana, kuhesabiwa haki, badala ya kumweka mtu huru kufanya anachotaka, kuhesabiwa haki kuna matokeo yasiyoepukika ya kiadili, na sura ya 6 ni ukumbusho wazi kwamba hakuna mtu anayeweza kuendelea kutenda dhambi.

Ikiwa dhambi inapoongezeka, neema huongezeka zaidi, si uhalalishaji wa kuendelea kutenda dhambi. Kwa hivyo sura ya 6 itaonyesha kwamba kuhesabiwa haki na tumaini la watu wa Mungu katika sura ya 5 kuna matokeo ya kimaadili. Kwa hivyo ili kuangalia kwa undani zaidi sura ya 6, 1 hadi 11 yenyewe, tayari tumeona kwamba inakua kulingana na muundo wa maswali na majibu.

Sura ya 1, au samahani, sura ya 6, mstari wa 1 inaibua swali ambalo tuliona linatokana na kutoelewana kunakowezekana kwa 520, au pingamizi linalowezekana kwa hoja ya Paulo katika 520, ikifuatiwa na jibu la swali hilo. Kwa hivyo maandishi yote yanafanya kazi kulingana na muundo huu wa maswali na majibu. Swali katika mstari wa 1, na kisha 2 hadi 11 linaunda jibu la swali hilo.

Tena, swali ni, kama basi, tuendeleo kutenda dhambi ili neema iongezeke? Hilo ndilo jibu. Swali liko katika aina mbili. Tuseme nini basi, swali la kwanza ni lipi, na kisha kwa uwazi zaidi, swali ni, tuendeleo kutenda dhambi ili neema iongezeke? Hilo ndilo sehemu iliyobaki ya andiko la Warumi 6, 1 hadi 11, haswa 2 hadi 11, ni jibu la swali hilo.

Sasa, jibu lenyewe liko katika angalau sehemu mbili. Nambari ya kwanza ni jibu la kwanza la swali hilo katika mstari wa 2 ni kwamba linajulikana sana, hapana kabisa, na inavutia kuchunguza tafsiri kadhaa ili kuona jinsi zinavyoshughulikia hili. Hapana kabisa, au isiwezekane kamwe, au Toleo la zamani la King James, nadhani, lilisema, Mungu apishe mbali.

Hii ni, jibu la kwanza ni aina ya kuingilia kati kwa haki kabisa. Kwa vyovyote vile, hili halipaswi kutokea kamwe. Mungu apishe mbali kwamba hii ingekuwa hivyo, kwamba ikiwa neema itaongezeka, je, tufanye dhambi zaidi ili neema iongezeke? Mungu apishe mbali kwamba hiyo ingekuwa hivyo kamwe.

Hilo haliwezi kutokea kamwe. Huu ni aina ya mlipuko wa awali kwa swali. La hasha.

Lakini Paulo anaendelea, sehemu ya pili ya jibu la swali ni, Paulo anaendelea kwa undani zaidi kuelezea kwa nini hili ni la kipuuzi? Kwa nini halipaswi kuwa hivyo? Na, nadhani ufunguo ni, sehemu kuu ya jibu inapatikana katika nusu ya pili ya mstari wa 2. Tumeifia dhambi. Tunawezaje kuishi ndani yake tena? Hiyo ndiyo sehemu ya pili ya

swali. Tena, ya kwanza ni mlipuko, Mungu apishe mbali, na sasa ili kuifurahisha zaidi, sababu ya Mungu apishe mbali ni kwamba, tumeifia dhambi.

Kwa hivyo tunawezaje kuishi ndani yake tena? Kuna kitu kisicho sawa kuhusu watu wa Mungu ambao wamekufa kwa dhambi, kuliko kuishi katika dhambi. Kuna utata hapo, kutolingana. Lakini hii, sehemu hii ya, ili kuangalia zaidi 6, 1 hadi 11, sehemu hii ya majibu, tumekufa kwa dhambi, tunawezaje kuishi ndani yake tena? Hilo sasa litaelezewa zaidi na kuelezewa katika mistari mingine ya 3 hadi 11.

Kwa maneno mengine, inamaanisha nini kwamba tumekufa kwa dhambi?

Tumekufaje kwa dhambi kwa njia ambayo inafanya iwe upuuzi kwamba tungeendelea kuishi ndani yake? Kwa hivyo mengine yote, kuanzia mistari wa 3, Paulo ataanza kuelezea ni vipi tumekufa kwa dhambi. Kwa sababu ni wazi, yeye, anahutubia, anahutubia wasomaji ambao bado wako hai. Kwa nini aandike barua hii kwa watu ambao wamekufa kweli? Kwa hivyo, sasa ataelezea ni nini, kwa njia gani wasomaji wamekufa kwa dhambi ambayo inafanya iwe upuuzi sana kwamba, na, na kupingana kwamba wangeendelea kuishi ndani yake.

Na kisha mistari wa 11 utakuwa ni muhtasari wa himizo unaokanusha pingamizi mistari wa 1. Je, basi tuendeleo kuishi katika dhambi ili neema iongezeke? Mistari wa 11 unabatilisha hilo katika amri ya muhtasari. Hapana, badala yake jihesabuni kuwa wafu kwa dhambi, bali walio hai kwa Mungu. Kama tulivyosema, ukweli kwamba tumekufa kwa dhambi katika mistari wa 2, basi unahitaji maelezo zaidi katika sehemu iliyobaki ya maandishi.

Lakini nataka kuanza kwa kuchunguza inamaanisha nini, Paulo anamaanisha nini kwa kusema tumekufa? Je, tunapaswa kuelewa hili kwa maneno mepesi zaidi, kwa kadiri inavyoamaanisha tu kwamba hatuitikii dhambi, au kwamba dhambi haina athari kwetu, au kitu kama hicho. Nadhani, nadhani Paulo anatumia kifo kwa maana yake

kali zaidi ya neno hilo, na nadhani anakitumia kwa maana ya kifo cha kimwili. Hiyo ni, kama tulivyoona katika sura ya 5 mstari wa 12 hadi 21, kwani tofauti hii kati ya Adamu na Kristo ambayo nilisema, alisema bado inaendelea kuathiri sehemu hii, sura ya 6, 1 hadi 11.

Katika 5, 12 hadi 21, tuliona kwamba Paulo, Paulo wanaendesha shughuli zao na enzi mbili, au enzi mbili, au ubinadamu mbili, ambazo zina vichwa vyao husika. Enzi ya zamani, enzi ya zamani, ubinadamu wa zamani ukiwa na Adamu kama kichwa chake, ukitawaliwa na dhambi na kifo, na kisha enzi mpya, enzi mpya, ubinadamu mpya, ambao umeumbwa na kuanzishwa katika utu wa Yesu Kristo. Na nadhani Paulo anaendesha shughuli zake kwa uelewa njia pekee ya, ya kuachiliwa kutoka, au ya mpito kutoka enzi ya zamani hadi enzi mpya, ni kupitia kifo.

Njia pekee ya kuepuka nguvu na ushawishi wa enzi ya zamani na uzee chini ya Adamu, ni kufa kimwili. Kwa hivyo mtu lazima afe ili aachiliwe kutoka kwa nguvu na mamlaka ya enzi ya zamani, chini ya Adamu. Jambo lingine la kuzingatia hapa ni jinsi Paulo anavyotumia neno dhambi.

Anatumia neno dhambi kuimba, kama umoja. Angalia hasemi, mmekufa kwa dhambi zenu, lakini anasema mmekufa kwa dhambi, umoja. Hiyo ni kwa sababu nadhani Paulo anaichukulia dhambi kama nguvu inayotutawala na kutudhibiti, kama sehemu ya enzi hiyo ya zamani na uzee chini ya Adamu.

Kwa hivyo njia pekee ambayo naweza kuachiliwa au kuepuka nguvu ya uovu uliopo, wa wakati huu, enzi hii, au chini ya Adamu, inayotawaliwa na dhambi, njia pekee ambayo naweza kuepuka udhibiti na utawala na utawala wa dhambi, ni kufa kimwili. Lakini hilo bado linaibua swali, ni kwa njia gani tunaweza kusema tumekufa kimwili? Ni kwa njia gani tunaweza kusema tumepitia kifo ambacho kimemaliza utawala na utawala wa wakati huu chini ya Adamu, na utawala na utawala wa dhambi juu yetu?

Sura, mistari ya 3 na 4 zinaelezea hilo. Kwa kweli tumekufa, yaani, tumepitia kifo hicho kinachotuachilia kutoka kwa nguvu ya wakati huu.

Kwa kweli tumekufa na kupitia kifo hicho cha kimwili, kifo hicho cha mwisho wa enzi, kwa kuunganishwa na mtu ambaye kwa kweli amekufa, na huyo ndiye mtu wa Yesu Kristo. Kifo cha Yesu Kristo kimemaliza enzi ya zamani, na kwa nguvu ya kuunganishwa na Yesu Kristo, pia tunashiriki katika kifo hicho kinachomaliza enzi ya zamani, na kukomesha utawala na utawala wa kifo, na kutuweka huru kutoka kwa nguvu hiyo. Lakini utaona kwamba kwa Paulo, anaenda zaidi ya kujadili kifo cha Yesu tu, ambacho humaliza enzi ya zamani, lakini anajadili ukweli kwamba ufufuo wa Yesu ni muhimu ili kuanzisha enzi mpya.

Kwa hivyo sisi pia, kulingana na Paulo, tumeunganishwa na Kristo, si tu katika kifo chake, bali pia tumeunganishwa na ufufuo wake. Tumeunganishwa na Kristo na kifo chake, ili tuwe tumeachiliwa kutoka kwa nguvu ya dhambi na enzi ya zamani chini ya uongozi wa Adamu, lakini kupitia kuunganishwa na ufufuo wa Kristo, sasa tunashiriki katika enzi mpya, enzi mpya ambayo Kristo ameizindua, ambayo ina sifa ya uzima na haki, kama tulivyoona katika 5, 12, hadi 21. Kiungo zaidi katika hili ni kuuliza, imekuwaje kwamba tumeunganishwa na Kristo? Paulo anaunganisha hilo na ubatizo.

Anasema ni kupitia ubatizo. Ubatizo ndiyo njia inayotuunganisha na Kristo, na kutuunganisha na Kristo, na kifo chake, kuzikwa kwake, na kufufuka kwake. Kwa hivyo, ni muhimu kuelewa Paulo anamaanisha nini kwa ubatizo hapa.

Wengi wametafsiri hili kumaanisha ubatizo wa kiroho. Yaani, Paulo anarejelea kubatizwa au kuzamishwa katika Roho Mtakatifu, kama vile mtu anavyoona katika maandishi kama 1 Wakorintho 12, na hasa wanafunzi wengi wa Agano Jipya wamevutiwa na maelezo haya ya ubatizo hapa katika Warumi 6, ili kuepuka kupingana na kile ambacho Paulo amesema mahali pengine, kwamba tunahesabiwa

haki kwa imani pekee, na si kwa matendo ya sheria. Ametetea hilo katika sura ya 1 hadi 4. Kwa hivyo sasa, je, haingekuwa kinyume kwa Paulo kuanzisha kazi nyingine, ubatizo, kama njia ambayo tunaokolewa na kuunganishwa na Kristo? Kwa hivyo baadhi wamehitimisha kwamba hii lazima irejeele ubatizo wa kiroho.

Hata hivyo, nadhani bado kuna mengi ya kusema kwa ajili ya kutambua hili kama ubatizo wa maji wa kimwili, kama ule wa mapema, kama ibada ya kanisa la kwanza, ambayo kwa namna fulani iliwaingiza kanisani na kwa watu wa Mungu. Kwa mfano, kwa kawaida, kwa kawaida ubatizo unapotumika kistiari, mara nyingi huwa na sifa kama vile ubatizo katika Roho au kitu kama hicho. Kwa hivyo labda ubatizo hapa unatumika kwa maana yake ya kimwili kama ubatizo wa maji, kama, tena, ibada ya kanisa la kwanza.

Lakini kwa nini Paulo anasisitiza ubatizo? Labda njia ya kuelewa hili ni kwamba Paulo angefikiria uzoefu na mchakato wa wokovu kama unaojumuisha vipengele kadhaa ambavyo vyote vimeunganishwa pamoja. Hiyo ni, imani na uongofu na kipawa cha na kupokea Roho Mtakatifu na ubatizo wa maji vingekana kama uzoefu mmoja. Kwa hivyo, ubatizo ungefanya kazi kama njia, kama kitu kinachowakilisha uzoefu mzima wa uongofu, kwa namna fulani kutumia aina ya tamathali ya usemi au matumizi ya lugha inayoitwa metonymy, ambapo sehemu inawakilisha yote.

Kwa hivyo Paulo angeweza kurejeele uzoefu wa ubatizo, ibada ya kimwili ya ubatizo, kama inayowakilisha mchakato mzima wa uongofu. Kusimama kwa ajili ya mchakato, mchakato mzima wa imani na uongofu na kupokea Roho Mtakatifu, ubatizo wa maji basi ungekuwa njia tu ya kurejeele uzoefu huo wote. Kwa hivyo Paulo anaweza kusema kupitia ubatizo wa maji, kuchukua imani na uongofu, n.k., kupitia ubatizo wa maji, ndipo mtu anaunganishwa na Kristo, kifo chake na ufufuo wake.

Kwa hivyo kwa kufanya hivyo basi, kwa kuunganishwa na kifo na ufufuo wa Yesu, ndipo tunapoachiliwa kutoka katika enzi ya zamani, enzi ya zamani, na utawala na utawala wa dhambi na mauti chini ya Adamu. Lakini kwa kuunganishwa na ufufuo wake, ndipo tunapoanzishwa au pia tunashiriki katika enzi mpya ya wokovu ambayo Kristo anaianzisha kupitia ufufuo wake, unaojulikana kwa uzima. Kwa hivyo, kwa Paulo, hoja yake hadi sasa ni kwamba ni kinyume kwa Wakristo kuendelea kuishi katika dhambi wakati huo.

Swali hili hasa, je, tuendeleo kutenda dhambi ili neema iongezeke, ni la kipuuzi kwa sababu tumekufa kwa dhambi kwa kuunganishwa na Kristo kupitia ubatizo, kuunganishwa na kifo na ufufuo wa Kristo. Tumekufa kwa dhambi kwa sababu tumepitia kifo kinachokomesha utawala wa enzi ya zamani katika dhambi kwa kuunganishwa na mtu ambaye amekufa kweli, utu wa Yesu Kristo. Lakini zaidi ya hayo, sio tu kwamba tumeachiliwa kutoka kwa enzi na utawala wa dhambi chini ya Adamu, lakini sasa kwa kuunganishwa na ufufuo wa Kristo, pia tunashiriki katika enzi mpya, enzi mpya, na tuna tumaini la kushiriki hatimaye katika ufufuo wa Kristo.

Mstari wa 5 hadi 10 kisha unaendelea kuelezea kwa undani zaidi na kufafanua hili zaidi. Inamaanisha nini kuungana na Yesu katika kifo na ufufuo wake? Mstari wa 5 hadi 10 unaelezea hili zaidi. Na hapa, angalia kwamba Paulo anatumia, kwanza kabisa, lugha ya utumwa katika mstari wa 6, sehemu hiyo ya uhai, kufa kwa dhambi na kufunguliwa kutoka katika wakati huu wa sasa ni kwamba sisi si watumwa wa dhambi tena.

Hatuko chini ya utawala wake tena. Tena, Paulo anaiona dhambi kama si matendo ya dhambi ya mtu binafsi tu, ingawa hiyo ni sehemu yake, lakini hiyo ni matokeo tu ya dhambi kuwa nguvu na bwana anayetutawala. Sehemu ya kufa kwa dhambi kwa sababu ya kuunganishwa na Kristo katika mstari wa 6 ni kwamba sasa tuko huru, hatuko tena watumwa wa dhambi.

Tuko huru kutokana na udhalimu wake. Hilo linaonekana kuwa hoja kuu ya Paulo, kwamba kwa kuungana na Kristo katika kifo chake, tumekufa kwa dhambi, na hivyo kutuweka huru kutokana na utawala na udhalimu wa dhambi juu ya maisha yetu. Lakini angalia njia zingine mbili anazoelezea utawala wa dhambi juu yetu.

Kwanza kabisa, anatumia lugha ya nafsi ya zamani katika mstari wa 6. Anasema, kwa maana tunajua kwamba nafsi yetu ya zamani imesulubiwa. Tena, pengine tunapaswa kuelewa lugha hii kwa kuzingatia sura ya 5, 12 hadi 21. Mtu wa kale si sehemu fulani ya ontolojia yangu, uhai wangu, au sehemu fulani tofauti yangu, au msukumo fulani unaokaa mahali fulani maalum katika mwili wangu, lakini labda nafsi ya zamani inarejelea nafsi yangu yote, ukamilifu wangu mwenyewe, kimwili na kiroho, kama chini ya ushawishi wa Adamu, kama sehemu ya enzi ya zamani chini ya Adamu ambayo inadhibitiwa, ambayo chini yake tunadhibitiwa na kutawaliwa na kutawaliwa na dhambi.

Utu ule wa zamani, niliokuwa ndani ya Adamu, nafsi yangu yote, iliyotawaliwa na dhambi chini ya enzi ya zamani, sasa imesulubiwa na kuuawa. Nadhani lugha ya Paulo ya kusulubiwa ni ya makusudi kwa sababu, tena, jinsi hiyo imesulubiwa ni kwamba tumeunganishwa na kusulubiwa kwa Yesu mwenyewe, kifo chake mwenyewe na kusulubiwa kwake kwa namna fulani ni chetu pia. Kwa nguvu ya kuunganishwa na Kristo, tunashiriki katika hilo, ili aweze kusema, nafsi yangu ya zamani, si sehemu fulani tofauti yangu inayoangamizwa, lakini mimi ni nani chini ya enzi ya zamani, chini ya Adamu, nikitawaliwa na kutawaliwa na dhambi, sasa imesulubiwa kwa nguvu ya sisi kuunganishwa na Kristo na kushiriki katika kifo chake.

Lakini zaidi ya hayo, angalia pia anatumia lugha ya mwili wa dhambi, ili mwili wa dhambi uharibiwe au uondolewe. Tena, nadhani mwili wa dhambi haumaanishi tu, kwa hivyo, mwili wangu wa dhambi, kwamba kuna kitu cha dhambi kuhusu mwili wa

nyama ambacho Paulo anaona kuwa cha kuchukiza kinyume na sehemu yangu ya kiroho. Lakini tena, badala yake, mwili wa dhambi labda unapaswa kueleweka kwa njia sawa na nafsi yangu ya zamani, yaani, nafsi yangu yote kama chini ya utawala na udhalimu wa dhambi, chini ya Adamu kama sehemu ya enzi ya zamani, ambayo sasa imeharibiwa na kuondolewa, tena, kwa kuunganishwa na kifo cha Yesu Kristo.

Kwa hivyo, uhusiano wetu na kifo cha Yesu Kristo ni imara sana, kiasi kwamba Paulo anaweza kutumia lugha hii ya mimi nilikuwa nani katika Adamu chini ya enzi ya zamani, aliyetawaliwa na dhambi, aliyesulubiwa, aliyeangamizwa, aliyeondolewa kabisa. Kwa hivyo mstari huo wa 7 unaonekana kuelezea kanuni ya msingi iliyo nyuma ya hili, Paulo anaposema, mtu yeyote aliyekufa ameachiliwa kutoka kwa dhambi. Na hiyo ndiyo hoja yote ya Paulo.

Inahitaji kifo. Njia pekee ya kuwekwa huru kutokana na udhalimu wa dhambi katika uzee ni kufa. Na tena, ndivyo Paulo anavyoamini kuwa imewatokea Wakristo kwa sababu ya kuunganishwa kupitia ubatizo kama sehemu ya, kama aina ya sehemu inayowakilisha uzoefu mzima wa uongofu.

Kupitia ubatizo, tumeunganishwa na kifo cha Yesu, ambacho humaliza utawala wa dhambi na uzee katika maisha ya watu wa Mungu. Kwa hivyo basi mistari ya 9 na 10 inaendelea tu, na tena, angalia jinsi katika 9 na 10, kifo cha Kristo kinavyoelezewa kwa njia inayochukua baadhi ya lugha ya mstari wa 2. Huko nyuma katika mstari wa 2, Paulo anaposema, tumekufa kwa dhambi, tunawezaje kuishi ndani yake tena? Na katika mstari wa 9 na 10, Paulo anataka kuhakikisha kwamba hiyo ndiyo uzoefu ambao Kristo alishiriki. Au hiyo ndiyo njia halisi ya kuelewa kifo cha Kristo.

Kwa hivyo katika mstari wa 9 na 10, anasema, kwa maana tunajua ya kuwa Kristo alipofufuka kutoka kwa wafu, hawezi kufa tena. Mauti hayana mamlaka tena juu

yake, hayamtawali tena. Vile vile mstari wa 6, dhambi haitutawali tena na mauti haitutawali tena.

Kifo alichokufa, aliifia dhambi mara moja tu. Ambayo inaakisi mstari wa 2, sisi tumeifia dhambi, lakini maisha anayoishi, anaishi kwa Mungu. Kwa hivyo jinsi kifo cha Kristo kwa dhambi kinavyoelezewa katika mstari wa 9 na 10, ni kielelezo cha jinsi kinavyoelezewa, jinsi kifo chetu kwa dhambi kinavyoelezewa katika mstari wa 2. Kwa hivyo Paulo, anataka kuweka wazi kwamba, tena, kuna kutofautiana kuhusu watu wa Mungu kuendelea katika dhambi, kwa sababu kwa kweli, wameifia dhambi.

Yaani, wamekufa kwa udhalimu na nguvu ya dhambi. Dhambi haiwatawali tena, kwa sababu wamekufa. Kuwaachilia kutoka katika enzi, enzi na wakati uliopo chini ya Adamu, na utawala na udhalimu wa dhambi.

Lakini jinsi walivyokufa, kifo walichopitia, ni kwa kuunganishwa na kifo cha mtu mwingine. Hiyo ni, kifo cha Yesu Kristo, ambacho huhitimisha enzi ya zamani. Lakini tena, Paulo yuko wazi kwamba, zaidi ya kuunganishwa tu na kifo cha Yesu, pia tumeunganishwa na ufufuo wa Yesu.

Kwa hivyo, tumefufuliwa ili tuishi maisha mapya. Kwa hivyo sio tu kufunguliwa kutoka kwa nguvu ya dhambi, lakini ni kushiriki katika maisha mapya, kwa nguvu ya kuunganishwa na ufufuo wa Kristo. Hata hivyo, angalia baadhi ya lugha hii.

Kwa mfano, katika mstari wa 9, Kwa maana tunajua ya kuwa Kristo kwa kuwa alifufuka kutoka kwa wafu, hawezi kufa tena. Mauti haina mamlaka tena juu yake. Kwa kuwa alikufa, alikufa kwa dhambi mara moja tu.

Lakini maisha anayoishi, anaishi kwa ajili ya Mungu. Lakini ili kuunga mkono mstari wa 8, unaotangulia hilo, anasema, Tukifa pamoja na Kristo, tunaamini kwamba tutaishi pamoja naye pia. Angalia wakati ujao.

Kisarufi, tutaishi naye. Wafasiri wa mjadala huu wa maandishi, je, tunapaswa kuchukulia hilo kama mustakabali mkali? Hiyo ni, kama marejeleo ya kuja kwa pili. Tutaishi naye katika siku zijazo, katika kuja kwa pili.

Au hii ina mantiki zaidi? Ikiwa hii ni kweli, basi hii pia itakuwa kweli. Ili kushiriki katika ufufuo wa Kristo kuwepo pia. Haijalishi mtu anachukua njia gani, yote mawili yako wazi katika muktadha.

Ni wazi kwamba tayari tunashiriki katika ufufuo wa Kristo kupitia ubatizo. Ingawa uzoefu wa mwisho wa ufufuo huo, na kuachiliwa huru kutoka kwa udhalimu wa dhambi, hauji hadi wakati ujao, wakati wa uumbaji mpya, au ujio wa pili wa Kristo. Katika hali hii, bado tunasubiri, hatimaye, ujio wa pili wa Kristo.

Ingawa tena, hata wakati huo, Paulo tayari amesisitiza uwezo wetu wa kutembea au kuishi katika maisha mapya. Huko nyuma katika mstari wa 4 wa Warumi sura ya 6. Kwa hivyo haya yote yanakusudiwa kubishana, hadi hapa, kwamba mtazamo ulioelezwa katika swali katika mstari wa 1 ni wa kipuuzi. Kuna utata, kutolingana, kuhusu Wakristo, au kuhusu mtazamo wa Wakristo kutenda dhambi, ili neema iongezeke, kwa sababu watu wa Mungu wamekufa kwa dhambi.

Kwa nguvu ya kuunganishwa na Kristo kupitia ubatizo katika kifo chake, watu wa Mungu wamekufa kwa dhambi, hivi kwamba kuna kutokubaliana kwa kudai kuwa wameungana na Kristo, lakini wanaendelea kutenda dhambi. Kwa hivyo Paulo anasema hiyo ni upuuzi, kwa sababu tayari tumepitia kifo hicho kinachovunja nguvu ya dhambi katika enzi ya zamani, kinachotuweka huru kutoka kwa hilo. Na pia tumefufuliwa ili kushiriki katika enzi mpya, katika maisha mapya, kwa nguvu ya kuunganishwa na kifo cha Yesu, na kuzikwa kwake, na kufufuka kwake.

Kwa hivyo kifo ni muhimu ili kukomesha uwepo wetu katika enzi ya zamani. Njia pekee ya kuvunja nguvu ya kifo au dhambi juu yetu ni kufa. Na Paulo anasadiki kwamba hilo limetokea kwa sababu ya kuunganishwa, ingawa haelezei haswa jinsi tulivyounganishwa na Yesu Kristo.

Kwa kweli, bado ana uhakika kwamba kifo cha kihistoria cha Yesu kwa namna fulani kimekuwa chetu. Kwa kuungana na Kristo, tunashiriki katika hilo, ili kifo chake kiwe kifo tunachopitia kinachokomesha enzi ya zamani na utawala wake juu yetu. Lakini kwa njia hiyo hiyo, pia tumeunganishwa na ufufuo wake, unaotuingiza katika maisha mapya, unaotufanya tushiriki katika enzi mpya ya maisha, lakini zaidi ya hayo, unatupa tumaini la ufufuo wa baadaye, na hatimaye kushinda nguvu ya dhambi.

Lakini maandishi hayo yanaishia katika mstari wa 11. Katika mstari wa 11, katika kufuta pingamizi hili la kinadharia, katika mfumo wa swali hili la kipuuzi katika 6.1, Paulo sasa anamalizia kwa kulipindua hilo kwa ushauri wa kimaadili katika mfumo wa amri. Angalia linaanza na, kwa njia hii, yaani, kulingana na kile ambacho mwandishi amekisema katika mstari wa 9 na 10.

Yaani, kwa njia hii hii. Kwa njia gani? Kulingana na mstari wa 10, kwa njia ile ile ambayo Kristo alikufa kifo cha dhambi, ili kifo kisimtawale tena, kwa njia ile ile, na sasa anaishi maisha kwa Mungu, kwa njia ile ile, Paulo anasema, jihesabuni kuwa wafu kwa dhambi, kwa njia ile ile ambayo Kristo alikufa kwa dhambi, kwa njia ile ile ambayo jihesabuni kuwa wafu kwa dhambi, lakini kwa njia ile ile, katika mstari wa 10, kwamba Mungu anaishi, kwamba Yesu anaishi, katika maisha anayoishi, anaishi kwa Mungu, kwa njia ile ile, jihesabuni kuwa hai kwa Mungu, katika Kristo Yesu. Tena, ni kupitia kuungana na Kristo katika kifo na ufufuo wake, ndipo Paulo anaweza kusema kwamba haya yote ni kweli.

Cha kufurahisha ni kwamba, neno hilo fikiria ni neno linalopendekeza, si tu kuzingatia, bali pia kuhukumu, kuzingatia hali halisi. Lakini tena, hii si hadithi tu ya kubuni. Sio wazo la kufikiria kitu kama hicho, ingawa si kweli.

Au fikiria hivi, ingawa huenda isiwe hivyo. Lakini badala yake, hii ni hukumu au wazo ambalo si hadithi ya kubuni, lakini ni ukweli, ni kuzingatia jambo la kweli na halali, kwa sababu Paulo anasema, kwa kweli, ni ukweli, tunaweza kujiona tumekufa kwa dhambi na kuwa hai kwa Mungu, si kama hadithi ya kubuni, bali kama ukweli, kwa sababu, kwa kweli, tumeunganishwa na ukweli wa kifo na ufufuo wa Yesu Kristo. Kwa hivyo kuzingatia au kuhukumu huku, katika mstari wa 11, ni ukweli, kunapaswa kuonekana katika mwanga wa ukweli wa kifo na ufufuo wa Kristo mwenyewe ambao sasa unakuwa wetu kwa sababu ya kuunganishwa na Kristo, na kushiriki kwa njia fulani katika kifo chake na ufufuo wake.

Ninachotaka utambue ni kwamba inashangaza kwamba Paulo anamalizia hili kwa amri, kwa sababu hii inaonekana badala yake, kwa namna fulani, hii inaonekana kusababisha mvutano katika maandishi. Kwa sababu kumbuka jinsi Paulo ametumia lugha kali na isiyo na sifa hadi hatua hii. Kuanzia mstari wa 2, anasema, Tumekufa kwa dhambi, tunawezaje kuishi tena? Anatumia maneno kama vile, katika mstari wa 6, Tunajua kwamba utu wetu wa kale ulisulubiwa.

Tena, akitumia lugha inayorejelea kusulubiwa kwa Kristo. Na kisha anasema, Ili mwili wa dhambi uondolewe. Lugha hiyo labda ina nguvu zaidi kuliko hiyo, iangamizwe.

Na kisha mstari wa 7, Mtu yeyote aliyekufa ameachiliwa kutoka dhambini. Kwa hivyo una lugha hii kali na isiyo na dosari. Tumekufa kwa dhambi.

Mwili wa dhambi umeharibiwa. Utu wa kale umesulubiwa. Kwa sababu ya kifo, tumewekwa huru kutoka kwa dhambi.

Dhambi ni nguvu inayotawala na kutawala watu. Sasa tunayo, Paulo anatumia lugha kali. Tumekufa.

Tumesulubiwa. Mwili wa dhambi umeharibiwa. Tumekuwa huru kutokana na dhambi.

Kwa hivyo Paulo anamaliziaje sehemu hii kwa amri au amri? Hii inaonekana kusababisha mvutano katika maandishi. Ikiwa kweli tumekufa kwa dhambi, ikiwa mwili wa dhambi umeharibiwa, ikiwa utu wa kale umesulubiwa, ikiwa kupitia kifo tumeachiliwa huru kutoka kwa dhambi, kwa nini Paulo sasa analazimika kutuambia tusiruhusu, kwa nini analazimika kutuambia tujione wafu kwa dhambi na walio hai kwa Mungu? Kwa nini tunahitaji kuambiwa hivyo na kuamriwa hivyo ikiwa hiyo ni kweli? Ninachofikiri tunachopata hapa katika maandishi ni sehemu ya mvutano tunaoupata katika Agano Jipya kati ya kile ambacho tayari ni kweli kwa sababu ya kuunganishwa na Kristo, lakini kile ambacho bado hakijakamilika au kukamilishwa kwa sababu mwisho haujafika. Wanatheolojia Wakristo wanatambua kama kuja kwa pili kwa Kristo.

Kwa sababu ufufuo wa mwisho wa wakati na uumbaji mpya bado haujafanyika, umezinduliwa tu katika umbo la awali la sehemu. Tayari upo, lakini bado haujafika katika ukamilifu na ukamilifu wake. Ni kwa sababu ya mvutano huo, mvutano kati ya kile ambacho tayari ni kweli, kile ambacho tayari kimeanza na kuanzishwa na kile ambacho bado hakijakamilika na kukamilika.

Wakristo wanaishi katika mvutano kati ya hizo mbili. Ni mvutano huo unaoonekana katika lugha ya Paulo. Kwa hivyo tayari ni, kwa sababu tayari tumeunganishwa na Kristo, ndiyo maana tayari Paulo anaweza kutumia lugha kamili.

Ndiyo, tayari tumekufa kwa dhambi. Mwili wa dhambi umeharibiwa. Utu wa kale umesulubiwa.

Tayari tumekufa kwa ajili ya dhambi na kwa hivyo tumewekwa huru kutoka kwayo. Hiyo ni kweli tayari kwa sababu tumeunganishwa na Kristo. Lakini kwa sababu bado, kwa sababu ukamilifu, ufufuo wa mwisho na uumbaji mpya bado haujafika, bado tunahitaji sharti.

Tunahitaji kuzingatia hilo kuwa kweli katika kuendelea kuishi kati ya mvutano huo, kati ya kile ambacho tayari ni kweli, lakini kile ambacho hakijakamilika na kukamilishwa. Katikati ya wakati huo, kinachohitajika kwa watu wa Mungu ni mchakato wa kuzingatia na kuhesabu kwamba tumekufa kwa dhambi kwa nguvu ya kuungana na Kristo na sasa tunaishi kwa Mungu. Istilahi nyingine ambayo wanafunzi wa Agano Jipya hutumia mara nyingi ni mvutano kati ya kiashiria na sharti.

Viashiria ni kauli za kile ambacho tayari ni kweli kwa sababu ya kuunganishwa na Kristo. Kwa hivyo kiashiria ni kwamba umekufa kwa dhambi. Kwa nini uendeleo kuishi ndani yake tena? Kiashiria ni kwamba utu wa kale umesulubiwa.

Tena, kwa kutumia lugha kali sana. Tena, kielelezo ni kwamba mwili wa dhambi umeharibiwa. Katika mstari wa 7, kielelezo zaidi, kwa sababu mtu yeyote aliyekufa kwa ajili ya dhambi, mtu yeyote aliyekufa ameachiliwa kutoka katika dhambi.

Kwa hivyo mistari ya kwanza 2 hadi 10 kimsingi ni kauli zinazoashiria, tu ambazo ni kweli kwa sababu ya kuunganishwa na Kristo. Kisha amri inakuja katika mstari wa 11 ambayo inasawazisha kile ambacho tayari kipo na kile ambacho bado hakijatokea. Pia, amri zinazoashiria au hufanya iwezekane amri hiyo.

Haiwezekani kujiona nimekufa kwa dhambi na niko hai kwa Mungu ikiwa hiyo si kweli. Amri haina meno. Haina nguvu ikiwa haijawekwa katika kiashiria.

Huo ndio ukweli wa kifo na ufufuo wa Yesu Kristo ambao tumeunganishwa nao. Kwa hivyo hiyo ndiyo dalili tena ni kwa nini Paulo anaweza kutoa kauli hizi zenye nguvu. Umekufa kwa dhambi.

Mwili wa dhambi umeharibiwa. Utu wa kale umesulubiwa. Lakini mvutano huu kati ya kile ambacho tayari kipo na kile ambacho bado kitatimizwa unasababisha hitaji la amri.

Kwa hivyo Paulo anaweza kuishia katika mstari wa 11. Kwa hivyo, mnahitaji kujiona mmekufa kwa dhambi na hai kwa Mungu. Amri ya kuishi maisha katika mvutano huu kati ya yaliyo tayari na ambayo bado, lakini amri ya lazima, amri ambayo ni halali na muhimu na inayowezekana kwa sababu imejengwa katika uhalisia wa kifo na ufufuo wa Yesu mwenyewe ambao tumeunganishwa nao.

Tazama jinsi sura ya 6, 1 hadi 11 inavyohusiana na kile kinachofuata. Mstari wa 12, na utaona pia, hapa ndipo tafsiri za Kiingereza zinapovutia. Utagundua kwamba tafsiri kadhaa za Kiingereza hugawanya mistari hiyo kwa njia tofauti kidogo katika 6, 1 hadi 11.

Andiko la NIV ninalolitazama, NIV asilia, linaanza aya mpya katika mstari wa 11. Linatenganisha mstari wa 11 na mstari wa 1 hadi 10, labda kwa sababu mstari wa 11, tena, ni muhimu. Ni amri kwa wasomaji kufahamu yaliyo kweli katika maisha yao kulingana na uhalisia wa mstari wa 1 hadi 10.

Lakini angalia mstari wa 11 unaanza na kwa hivyo, ambayo mara nyingi ni njia thabiti ya kuunganisha kitu na kile kilichosemwa hapo awali, na mara nyingi hutumika kuanzisha wazo jipya ili pengine mstari wa 11 uende na 1 hadi 10 kama hitimisho la 1 hadi 10. Lakini basi mstari wa 11, au samahani, mstari wa 12 hadi mwisho wa sura ya

6 unaonekana kufanya kazi kwa undani zaidi na kuelezea kwa undani zaidi amri ya mstari wa 12, 11. Kwa hivyo 11 ni aina ya sharti la jumla.

Jifikirieni kuwa mmekufa kwa dhambi na mkiwa hai kwa Mungu. Lakini hilo linaonekanaje? Hilo linamaanisha nini? Sura ya 6, 12, mistari ya 12 na inayofuata hadi mwisho wa sura inaelezea kwa undani zaidi kile kinachohusika. Kwa hivyo mstari wa 12 unanza, kwa hivyo, kulingana na, yaani, kulingana na mstari wa 1 hadi 10, au 1 hadi 11, haswa mstari wa 11, kwa hivyo, kwa sababu mmekufa kwa Kristo, mmeunganishwa na Kristo, na mmekufa kwa dhambi kupitia Kristo, na mmefufuliwa kwa kujitambulisha na Kristo kuishi maisha mapya, kwa hivyo, msiruhusu dhambi itawale katika miili yenu inayokufa ili mtii tamaa zake mbaya.

Kwa hivyo sasa, tena, kulingana na kiashiria, mstari wa 1 hadi wa 10, hii hapa amri. Msiruhusu dhambi itawale katika miili yenu inayokufa. Mstari wa 13, msiitoe sehemu za miili yenu kwa dhambi kama silaha za uovu, bali jitoeni kwa Mungu kama wale waliofufuliwa kutoka mautini hadi uzimani, na mtoe sehemu za miili yenu kwake kama silaha za haki, kwa maana dhambi haitawatawala, kwa sababu hamko tena chini ya sheria bali chini ya neema.

Kwa hivyo sehemu iliyobaki ya sura hii inaendelea kufafanua na kueleza kwa undani zaidi kinachohusika katika amri ya mwisho ya 1 hadi 11. Kwa hivyo kile ambacho nimejaribu kufanya katika kuangalia maandishi haya ni kutumia mbinu tofauti, kuangalia kifungu kwa mujibu wa msamiati na maana, kuangalia kutoa maoni machache ya kisarufi, kuangalia maudhui yake ya kitheolojia na mada za kitheolojia, kuihusisha na muktadha wake mpana, na muktadha wa mwisho wa Warumi 1 hadi 6, lakini pia jinsi inavyokua kutoka kwa kile kinachokuja kabla yake, na jinsi inavyoingana na kujiandaa kwa kile kinachokuja baada yake. Kwa hivyo tunatumaini tunapoendelea na maandishi, uliweza kutambua mbinu tofauti zinazofanya kazi,

ukosoaji wa kihistoria, muktadha, utafiti wa maneno, uchambuzi wa kisarufi, uchambuzi wa kitheolojia, n.k., n.k., ili kuona jinsi hiyo inavyofanya kazi.

Mojawapo ya mambo ambayo hatukuzungumzia waziwazi ni Agano la Kale katika Agano Jipya. Ni wazi kwamba hilo liko chini ya uso kulingana na ulinganisho kati ya Kristo na Adamu kutoka sura ya 5. Sasa hilo linaingia na kuendelea kueleza sura ya 6, 1 hadi 11. Lakini nitaishia hapo na andiko.

Tena, natumaini unapata wazo wazi zaidi la jinsi mbinu tofauti zinavyoweza kutekelezwa katika kuelewa maandishi haya. Ninachotaka kufanya katika kipindi kijacho ni kuangalia maandishi mengine, maandishi tofauti sana yenye sifa tofauti za kifasihi, mahitaji tofauti na yanaibua maswali tofauti, na hilo ni kifungu kutoka Kitabu cha Ufunuo. Tutaangalia hilo kwa upande wa mbinu tofauti za tafsiri na jinsi hilo linavyoweza kuathiri jinsi tunavyotafsiri maandishi hayo.